

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ**

Кж1 По1 15/11

Дана: 20.10.2010. године

Београд

Немањина бр. 9

организовани криминал

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судије Зорана Савића, председника већа, судија Александре Златић, Мирјане Поповић, Душка Миленковића и Вучка Мирчића, чланова већа, са вишим судијским сарадником Зорицом Аврамовић, као записничарем, у кривичном предмету против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, окривљеног АА и његовог браниоца адв. АБ, браниоца окривљеног ББ, адв. БА, бранилаца окривљеног ВВ, адв. ВА и ВА1, окривљеног ГГ и његовог браниоца, адв. ГА, окривљеног ДД и његовог браниоца, адв. ДА, окривљеног ЋЋ и његовог браниоца, адв. ЋА, изјављеним против пресуде Посебног одељења - Вишег суда у Београду, К.П.36/09 – К-По1.бр.211/10 од 24.12.2010. године, у седници већа одржаној у смислу чл. 375 ЗКП-а, **дана 20. октобра 2011. године**, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као **неосноване** жалбе Тужиоца за организовани криминал, окривљеног АА и његовог браниоца адв. АБ, браниоца окривљеног ББ адв. БА, бранилаца окривљеног ВВ адв. ВА и ВА1, окривљеног ГГ и његовог браниоца адв. ГА, окривљеног ДД и његовог браниоца адв. ДА, окривљеног ЋЋ и његовог браниоца адв. ЋА, а пресуда Посебног одељења - Вишег суда у Београду, К.П.36/09 – К-По1.бр.211/10 године од 24.12.2010. године, **ПОТВРЂУЈЕ.**

Образложење

Пресудом Посебног одељења - Вишег суда у Београду, К.П.36/09 – К-

По1.бр.211/10 године од 24.12.2010. године, окривљени АА, ББ, ЕЕ, ВВ, ГГ, ЂЂ и ДД оглашени су кривима, и то:

-окривљени АА због извршења кривичног дела злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 1 КЗ, кривичног дела разбојништво из чл. 206 ст. 1 у вези чл. 33 КЗ, два кривична дела разбојништво из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 у вези чл. 33 КЗ и једног продуженог кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 1 КЗ;

-окривљени ББ због извршења кривичног дела злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 2 КЗ, кривичног дела разбојништво из чл. 206 ст. 1 у вези чл. 33 КЗ, два кривична дела разбојништво из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 у вези чл. 33 КЗ, једног продуженог кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из чл. 346 ст. 1 КЗ, кривичног дела тешко убиство из чл. 114 ст. 1 тачка 6 КЗ и једног кривичног дела фалсификовање исправе из чл. 355 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ;

-окривљени ЕЕ због извршења кривичног дела злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 2 КЗ, кривичног дела разбојништво из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 у вези чл. 33 КЗ, кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности и одржавању јавног реда и мира из чл. 23 ст. 1 Закона о јавном реду и миру и кривичног дела фалсификовање исправе из чл. 355 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ;

-окривљени ВВ због извршења кривичног дела злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 2 КЗ, кривичног дела разбојништво из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 у вези чл. 33 КЗ и кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 КЗ;

-окривљени ГГ због извршења кривичног дела злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 2 КЗ, кривичног дела разбојништво из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 у вези чл. 33 КЗ и кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности и одржавању јавног реда и мира из чл. 23 ст. 1 Закона о јавном реду и миру;

-окривљени ДД због извршења кривичног дела злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 2 КЗ и два кривична дела разбојништво у помагању из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 у вези чл. 35 КЗ и

-окривљени ЂЂ због извршења кривичног дела злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 2 КЗ и једног кривичног дела разбојништво из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 у вези чл. 33 КЗ.

Побијаном пресудом првостепени суд је окривљенима претходно утврдио појединачне казне, а затим их осудио на јединствене казне затвора применом одговарајућих законских прописа, па је тако:

Окривљеном АА претходно утврдио за кривично дело злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 1 КЗ казну затвора у трајању од 1 /једне/ године, за кривично дело разбојништво из чл. 206 ст. 1 у вези чл. 33 КЗ описано под таком 2, извршено у Новој Пазови казну затвора у трајању од 2 /две/ године и 6 /шест/ месеци, за кривично дело разбојништво из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 у вези чл. 33 КЗ описано под тачком 3 изреке пресуде извршено у Пожаревцу казну затвора у трајању од 3 /три/ године и 6 /шест/ месеци, за кривично дело разбојништво из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 у вези чл. 33 КЗ описано у тачки 4 изреке пресуде извршено у Зрењанину казну затвора у трајању од 3 /три/ године и 6 /шест/ месеци и за продужено кривично дело недозвољено држање оружја и

експлозивних материја из чл. 348 ст. 1 КЗ описано под тачкама 3 и 4 изреке пресуде казну затвора у трајању од 1 /једне/ године, па је окривљеног АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од 8 /осам/ година у коју ће му се урачунати и време проведено у притвору;

Окривљеном ЕЕ првостепени суд је претходно утврдио за кривично дело злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ казну затвора у трајању од 4 /четири/ месеца, за кривично дело разбојништво из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 у вези чл. 33 КЗ описаног под тачком 4 изреке пресуде извршеног у Зрењанину казну затвора у трајању од 4 /четири/ године, за кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности и одржавању јавног реда и мира из чл. 23 ст. 1 Закона о јавном реду и миру описаног под тачком 5 изреке пресуде казну затвора у трајању од 7 /седам/ месеци и за кривично дело фалсификовање исправе из чл. 355 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ описаног под тачком 5 изреке пресуде казну затвора у трајању од 6 /шест/ месеци, па је окривљеног ЕЕ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 /пет/ година у коју ће му се урачунати и време проведено у притвору;

Окривљеном ББ првостепени суд је претходно утврдио за кривично дело злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ казну затвора у трајању од 4 /четири/ месеца, за кривично дело разбојништво из чл. 206 ст. 1 у вези чл. 33 КЗ описано под тачком 2 изреке пресуде извршено у Новој Пазови казну затвора у трајању од 2 /две/ године, за кривично дело разбојништво из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 и чл. 33 КЗ описаног у тачки 3 изреке пресуде које је извршено у Пожаревцу казну затвора у трајању од 3 /три/ године, за кривично дело разбојништво из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 у вези чл. 33 КЗ описаног под тачком 4 изреке пресуде извршено у Зрењанину казну затвора у трајању од 3 /три/ године, за једно продужено кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 1 КЗ описаног у тачкама 3 и 4 изреке пресуде казну затвора у трајању од 8 /осам/ месеци, за кривично дело тешко убиство из чл. 114 ст. 1 тачка 6 КЗ описаног у тачки 5 изреке пресуде казну затвора у трајању од 20 /двадесет/ година и за једно кривично дело фалсификовање исправе из чл. 355 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ описаног под тачком 5 изреке пресуде казну затвора у трајању од 5 /пет/ месеци, па је окривљеног ББ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 20 /двадесет/ година, у коју ће му се урачунати и време проведено у притвору;

Окривљеном ВВ првостепени суд је претходно утврдио за кривично дело злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ казну затвора у трајању од 4 /четири/ месеца, за кривично дело разбојништво из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 у вези чл. 33 КЗ описаног у тачки 4 изреке пресуде извршено у Зрењанину казну затвора у трајању од 3 /три/ године и за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 КЗ описано под тачком 6 изреке пресуде казну затвора у трајању од 2 /две/ године, па је окривљеног ВВ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 /четири/ године у коју ће му се урачунати време проведено у притвору;

Окривљеном ГГ суд је претходно утврдио за кривично дело злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ казну затвора у трајању од 4 /четири/ месеца, за кривично дело разбојништво из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 у вези чл. 33

КЗ описано под тачком 4 изреке пресуде извршено у Зрењанину казну затвора у трајању од 3 /три/ године, за кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности и одржавање јавног реда и мира из чл. 23 ст. 1 Закона о јавном реду и миру казну затвора у трајању од 7 /седам/ месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 /три/ године и 8 /осам/ месеци у коју ће му се урачунати време проведено у притвору;

Окривљеном ДД првостепени суд је претходно утврдио за кривично дело злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ казну затвора у трајању од 4 /четири/ месеца, за кривично дело разбојништво у помагању из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ у вези чл. 35 КЗ описаног под тачком 3 изреке пресуде извршеног у Пожаревцу казну затвора у трајању од 3 /три/ године и за кривично дело разбојништво у помагању из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 у вези чл. 35 КЗ описаног под тачком 4 изреке пресуде извршено у Зрењанину казну затвора у трајању од 3 /три/ године, па је окривљеног ДД осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 /четири/ године у коју ће му се урачунати време проведено у притвору;

Окривљеном ЂЂ првостепени суд је претходно утврдио за кривично дело злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ казну затвора у трајању од 4 /четири/ месеца и за кривично дело разбојништво из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 у вези чл. 33 КЗ описаног под тачком 3 изреке пресуде извршеног у Пожаревцу казну затвора у трајању од 3 /три/ године и 6 /шест/ месеци, па је окривљеног ЂЂ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 /три/ године и 7 /седам/ месеци у коју ће му се урачунати време проведено у притвору.

Истом пресудом окривљени АА и ББ обавезани су да на име накнаде штете проузроковане извршењем кривичног дела у златарској радњи "АА" у Новој Пазови, плате оштећеној ОО износ од 989.989,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени АА и ББ обавезани су да солидарно са окривљеним ДД и ЂЂ на име накнаде штете проузроковане извршењем кривичног дела у златарској радњи "ББ" у Пожаревцу плате оштећеном ОО1 износ од 7.451.904,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећени ОО1 за преостали део свог одштетног захтева упућен на парницу.

Окривљени су обавезани и да на име накнаде трошкова кривичног поступка плате и то окривљени АА износ од 26.950,00 динара, окривљени ЕЕ износ од 16.245,00 динара, окривљени ББ износ од 175.398,00 динара, окривљени ВВ износ од 268.660,00 динара, окривљени ГГ износ од 260.020,00 динара, окривљени ДД износ од 500.098,00 динара а окривљени ЂЂ износ од 31.450,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал због одлуке о казни – чл. 367 тачка 4 у вези чл. 371 ст. 1 ЗКП-а у односу на окривљене АА, ВВ и ДД, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважавајући жалбу преиначи првостепену пресуду Посебног одељења Вишег суда у Београду К-По1.бр.211/2010 (К.П.бр.36/09) од

24.12.2010. године у погледу одлуке о казни тако што ће окривљенима АА, ВВ и ДД изрећи строжије јединствене казне затвора;

-окривљени АА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд укине пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно пресуђење;

-бранилац окривљеног АА, адв. АБ, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, битне повреде одредаба кривичног поступка и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд као другостепени, након разматрања жалбе и њених навода укине пресуду Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.П.36/09, К-По1.бр.211/10 од 24.12.2010. године, којом је оптужени АА, оглашен кривим за кривично дело злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 1 КЗ, за кривично дело разбојништва из чл. 206 ст. 1 у вези чл. 33 КЗ извршено у Новој Пазови, за кривично дело разбојништво из чл. 206 ст. 1 у вези чл. 33 КЗ извршено у Пожаревцу, за кривично дело разбојништво из чл. 206 ст. 1 у вези чл. 33 КЗ извршено у Зрењанину и за продужено кривично дело недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 1 КЗ је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 8 година и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљеног ББ, адв. БА, због битних повреда одредаба кривичног поступка из чл. 368 ст. 1 тачка 11 ЗКП-а, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду као другостепени суд укине побијану пресуду и предмет врати на поновно одлучивање током којег би били отклоњени недостаци на које је указано жалбом, као и да оптужени и његов бранилац буду обавештени о седници већа на којој ће бити одлучивано по жалби;

-браниоци окривљеног ВВ, адв. ВА и ВА1, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду као жалбени суд уважи жалбу и побијану пресуду преиначи тако што ће оптуженог ВВ ослободити од оптужбе за кривично дело које му се тачком 1 изреке побијане пресуде ставља на терет, а за кривична дела која су му стављена на терет тачкама 4 и 6 изреке пресуде утврдити блаже казне и потом изрећи блажу јединствену казну затвора;

-окривљени ГГ, без навођења законских основа због којих побија ожалбену пресуду, док из садржине жалбе произилази да побија ожалбену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у односу на кривично дело злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 2 КЗ, наводећи да то кривично дело није извршио, док из садржине жалбе произилази да пресуду побија и због одлуке о казни;

-бранилац окривљеног ГГ, адв. ГА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду, као

другостепени, преиначи ожалбену пресуду и ослободи окривљеног ГГ оптужбе за извршење кривичног дела злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ, те да уколико утврди да је крив за извршење и овог кривичног дела ублажи му трајање сваке појединачне казне а затим јединствене казне, те да уколико не усвоји наведени предлог ожалбену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање као и да Апелациони суд у Београду позове окривљеног и браниоца на седницу жалбеног већа;

-окривљени ДД, због битне повреде ЗКП-а, нетачно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о казни, са предлогом да другостепени суд првостепену пресуду преиначи и да му изрекне блажу казну у уверењу да би то била апсолутно законита и правична одлука;

-бранилац окривљеног ДД, адв. ДА, због битне повреде ЗКП-а, нетачно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд побијану пресуду преиначи, тако што ће окривљеног ДД ослободити од кривичне одговорности или да пресуду укине и врати је првостепеном суду на поновно разматрање, са молбом да суд окривљеног и браниоца позове на седницу већа приликом решавања по изјављеној жалби;

-окривљени ЋЋ, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине пресуду првостепеног суда и предмет кривице окривљеног ЋЋ врати истом суду на поновно суђење или да преиначи пресуду првостепеног суда тако што ће оптуженог огласити кривим за кривично дело разбојништво у помагању из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 у вези чл. 35 КЗ и сходно одредби чл. 56 Кривичног законика применом института ублажавања казне изрекне му казну испод границе прописане законом или блажу врсту казне, а да за кривично дело злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ и накнаду штете проузроковане извршењем кривичног дела донесе ослобађајућу пресуду;

-бранилац окривљеног ЋЋ, адв. ЋА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији и имовинско-правном захтеву, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине пресуду првостепеног суда и предмет кривице оптуженог ЋЋ врати истом суду на поновно суђење или да преиначи пресуду првостепеног суда тако што ће оптуженог огласити кривим за кривично дело разбојништва у помагању из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 у вези чл. 35 КЗ и сходно одредби чл. 56 Кривичног законика применом института ублажавања казне изрекне му казну испод границе прописане законом или блажу врсту казне, а да за кривично дело злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ и накнаду штете проузроковане извршењем кривичног дела донесе ослобађајућу пресуду.

Тужилац за организовани криминал је у поднеску Ктж.бр.197/11 од 30.06.2011. године предложио да Апелациони суд уважи жалбу Тужилаштва за организовани криминал Кт.С.бр.14/09 од 27.04.2011. године, изјављену против

пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења К-По1.бр.211/2010 (К.П.бр.36/09) од 24.12.2010. године и преиначи побијану пресуду у погледу одлуке о казни тако што ће окривљенима АА, ВВ и ДД изрећи строжије јединствене казне затвора. Што се тиче жалби адвоката ГА браниоца окривљеног ГГ, адвоката ДА браниоца окривљеног ДД, адв. ЂА браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката АБ браниоца окривљеног АА, адвоката ВА и ВА1 браниоца окривљеног ВВ и жалби окривљених ГГ, ДД, ЂЂ и АА такође изјављених против пресуде Вишег суда у Београду – Посебног одељења К.По1 бр. 211/10 (КП.бр.36/09) од 24.12.2010. године, као и разлога за побијање пресуде и предлога изнетих у тим жалбама, по мишљењу тужилаштва нема повреда на које се позивају и на које указују браниоци окривљених и сами окривљени, те да није доведено у питање утврђено чињенично стање, па је у складу са таквим ставом Тужилаштва за организовани криминал предложио да их Апелациони суд одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду, одржао је седницу већа дана 20.10.2011. године у смислу члана 375 ЗКП којој су присуствовали заменик Тужиоца за организовани криминал Жељко Јочић, окривљени АА и његов бранилац адв. АБ, окривљени ББ, окривљени ГГ и његов бранилац адв. ГА, окривљени ДД и његов бранилац адв. ДА, а у одсуству уредно обавештеног браниоца окривљеног ББ адв. БА, на којој је размотрио списе предмета заједно за побијаном пресудом, жалбама и изјашњењем Тужиоца за организовани криминал, па је по оцени жалбених навода и предлога, као и писменог изјашњења Тужиоца за организовани криминал датог у напред наведеном писменом поднеску, нашао:

Жалбе су неосноване.

Испитујући првостепену пресуду, по службеној дужности, у смислу одредбе члана 380 ЗКП-а, Апелациони суд у Београду, налази да иста не садржи битне повреде одредаба Законика о кривичном поступку из члана 368 став 1 тачка 1, 5, 6 и 8 до 11 ЗКП и да на штету окривљених није повређен Кривични закон, а у односу на које повреде поводом изјављених жалби, другостепени суд, првостепену пресуду испитује по службеној дужности.

По налажењу Апелационог суда у Београду побијана пресуда не садржи, ни поред напред наведених битних повреда одредаба ЗКП, ни друге битне повреде, на које се указује изјављеним жалбама окривљених и бранилаца.

Жалбама окривљених и бранилаца, првостепена пресуда побија се због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, а који жалбени наводи се свде на закључке окривљених и бранилаца да је пресуда неразумљива и противречна сама себи и разлозима који су дати, а изнете жалбене наводе Апелациони суд у Београду оцењује као неосноване имајући у виду да је првостепени суд доносећи побијану пресуду дао јасне и уверљиве разлоге о свим одлучним чињеницама у конкретной кривично правој ствари, а које као правилно утврђене у потпуности прихвата и овај суд, те налази да жалбеним наводима правилност, а ни законитост побијане пресуде није доведена у питање, с обзиром да пресуда садржи све чињенице и околности које су од значаја за правилну примену закона, као и да образложење ожалбене пресуде садржи све разлоге о одлучним чињеницама из којих се јасно и

недвосмислено закључује да су окривљени извршили кривична дела за која су оглашени кривима, при чему су наведене радње које су окривљени предузели приликом извршења истих.

Такође, по налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд је на основу изведених и правилно оцењених доказа ближе наведених у образложењу побијане пресуде, у склопу изнетих одбрана окривљених као и осталих изведених доказа правилно утврдио све одлучне чињенице које су од значаја за правилно и законито пресуђење у конкретној кривично правној ствари, односно правилно је утврдио, како оне чињенице које чине објективна обележја кривичних дела која су окривљенима стављена на терет, тако и чињенице и околности које се тичу субјективног односа окривљених према учињеним кривичним делима, о чему је суд дао јасне и уверљиве разлоге, које у свему као правилно утврђене прихвата и Апелациони суд у Београду, због чега су супротни жалбени наводи бранилаца и окривљених оцењени као неосновани. Наиме, из разлога наведених у образложењу побијане пресуде јасно произилази да су окривљени извршили кривично правне радње које су им оптужницом стављене на терет, а за које су оглашени кривима, док се из побијане пресуде јасно може закључити на који начин је првостепени суд извршио оцену изведених доказа и одбране самих окривљених, а што је у складу са садржином доказа на којима се заснива првостепена пресуда.

Апелациони суд у Београду имао је у виду и остале жалбене наводе окривљених и њихових бранилаца, којима се указује на постојање битних повреда одредаба кривичног поступка, али како се изјављеним жалбама у овом делу у суштини побија чињенично стање утврђено првостепеном пресудом и указује на погрешну оцену доказа, то је првостепена пресуда у овом смислу и испитана, а жалбени наводи у овом делу оцењени као неосновани.

Наводи окривљеног АА које је изнео на јавној седници пред другостепеним судом, а у којима наводи да је повређено његово право на одбрану, јер му након измене оптужнице дана 16.11.2010. године није омогућено да се о истој изјасни, оцењени су као неосновани. Ово с тога што је окривљени измењену оптужницу примио дана 17.11.2010. године, а да је следећи главни претрес одржан 20.12.2010. године при чему је окривљени имао времена да се упозна са измењеном оптужницом, јер је од пријема оптужнице до следећег главног претреса протекао рок од 30 дана, а у ком року се окривљени није изјашњавао о измењеној оптужници, односно није имао примедби, па по налажењу овог суда у конкретном случају није дошло до повреде права на одбрану окривљених.

По налажењу овог суда неосновано се жалбама окривљених и бранилаца побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Ово стога што је првостепени суд на основу изведених и свестрано и правилно оцењених доказа и одбрана окривљених, како појединачно тако и у међусобној повезаности, правилно, поуздано и у потпуности утврдио све оне чињенице које су одлучне за доношење законите пресуде у овој кривично-правној ствари, а за који свој став је у образложењу ожалбене пресуде дао јасне и уверљиве разлоге које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду.

Чињенично стање у конкретној кривично-правној ствари првостепени суд је утврдио на основу одбрана окривљених, као и на основу исказа сведока који су саслушани током поступка, те на основу налаза и мишљења судских вештака као и њихових исказа које су давали на главном претресу и то судских вештака психијатра др СС, балистичара СС1, вештака специјалисте судске медицине др СС2, те на основу бројних писмених доказа који су наведени на страни 31, 32, 33 и 34 образложења ожалбене пресуде, а које доказе је првостепени суд дељано интерпретирао, свестрано анализирао и ценио, те довео у везу са одбранама окривљених и утврдио чињенично стање како је то наведено у изреци првостепене пресуде.

Наиме, чињенично стање везано за кривично дело описано под 2 изреке првостепене пресуде, а које је извршено дана 18.03.2009. године у Новој Пазови у златарској радњи “АА”, првостепени суд је утврдио на основу одбране окривљеног АА, као и на основу осталих доказа које је извео током поступка и то на основу записника о увиђају МУП-а Србије – Полицијске управе Стара Пазова од 18.03.2009. године, на основу одштетног захтева Самосталне занатске радње “АА”, на основу исказа оштећене ОО, исказа сведока ТТ, записника о препознавању лица сачињеног у МУП-у - Полицијска управа Нови Сад 13.04.2009. године, те на основу исказа сведока ТТ1 и ТТ2.

Сведок – оштећена ОО, је током поступка дељано описала критични догађај и навела да је дана уочи критичног догађаја око 19.00 часова, док је у радњи била са супругом и пријатељицом ТТ ушао младић који на себи имао велике наочаре и качкет, а који је тражио да погледа мушки прстен који му је она дала, да је пробао прстен и вратио на пулт, те да је затим изашао из радње, да би наредног дана око 16.30 часова, док је она била сама у радњи поново ушао исти младић и тражио да погледа веће златне ланце које му је она изнела и то заједно са фасциклом у којој су се налазили и спустила на пулт, да ју је он након тога снажно обема рукама гурнуо од груди од чега се она затетурала, а он је зграбио фасциклу са накитом и истрчао из радње, да је она потрчала за њим, стигла га испред фризерског салона, ухватила га за јакну, те да се он тада окренуо и ударио је, па су обоје пали, након чега је устао и побегао према колима “Дачија”, плаве боје, без задње регистарске таблице која су била у покрету. Исказ наведеног сведока у потпуности је потврђен одбраном окривљеног ББ који је и сам потврдио да је дан пре критичног догађаја улазио у наведену златарску радњу са намером да одузме златни накит али да је од те идеје одустао јер продавачица није била сама, да је тада само погледао мушко прстење, а наредног дана је из исте радње одузео фасциклу са златним ланцима, побегао из радње и утрчао у кола “Дачија логан”, плаве боје у којима га је чекао АА, те да су се заједно одвезли. У прилог овако утврђеном чињеничном стању говоре и искази сведока ТТ и ТТ1, који су се изјашњавали на околности да су окривљеном АА критичном приликом позајмили возило „Дачија“, а чињенично стање потврђено је и записником о препознавању лица из кога је утврђено да је оштећена ОО између пет лица са сигурношћу препознала окривљеног ББ, као особу која је одузела златни накит из радње. Наиме, на основу свих изведених доказа правилно је првостепени суд утврдио да је окривљени ББ заједно и по договору са окривљеним АА из златарске радње у Новој Пазови, одузео златни накит, а затим побегао и ушао у кола у којима га је по договору чекао АА, са

којим је и претходног дана долазио до наведене радње.

Правилно је поступио првостепени суд када није прихватио одбрану окривљеног ББ у делу у коме је навео да у златарској радњи није применио силу, односно да није гурнуо оштећену ОО, те да је само са пулта узео фасциклу са златним накитом, правилно налазећи да је таква његова одбрана у супротности са исказом оштећене ОО која је детаљно описала критични догађај на логичан и убедљив начин, при чему је била категорична при својим тврдњама да је окривљени гурнуо у груди, те да је касније када је почео да бежи и када га је она сустигла и ухватила за јакну, окривљени ударио, од чега је она пала. Такође, правилно првостепени суд није прихватио ни одбрану окривљеног АА који је у својој одбрани негирао да је учествовао у извршењу кривичног дела извршеног у златарској радњи "АА", већ да је на дан критичног догађаја био у једном стану у Београду који је кречио, при чему је таква његова одбрана у супротности са изведеним доказима и то са одбраном окривљеног ББ, који је детаљно описао начин на који су он и окривљени АА долазили два пута у Нову Пазову, оба пута колима марке "Дачија", плаве боје, која је окривљени АА позајмио од пријатељице ТТЗ, а што је потврдила и сведок ТТЗ, те имајући у виду да је чињенично стање утврђено у првостепеној пресуди потврђено исказом сведока ОО, те осталим изведеним доказима, па је правилно одлучио првостепени суд када није прихватио одбрану окривљеног АА.

Првостепени суд је током доказног поступка саслушао и сведоке ТТ4 и ТТ5. Сведок ТТ4 је навео да је са окривљеним АА кречио стан у Београду и да су читав тај дан провели заједно, док је сведок ТТ5 покушавао да објасни да је окривљени АА кречио његов стан, међутим исказе наведених сведока првостепени суд правилно није прихватио, јер осим што су у супротности са осталим изведеним доказима, као и са одбраном окривљеног ББ, исти су по правилној оцени првостепеног суда неуверљиви и нелогични, имајући у виду да се сведок ТТ4 не сећа где се налази стан који су он и окривљени АА наводно критичног дана кречили, не зна име власника тог стана, не сећа се ни тачног времена када су започели са послом, нити када су исти завршили, не сећа се имена човека који је правио прославу, због које је он журио да заврши са овим послом и да се врати у своје село, већ се једино сећа да се све дешавало 18.03.2009. године, при чему и сведок ТТ5 нема сазнања о низу детаља везано за посао које је окривљени АА обављао у његовом стану, али се једино сећа да се све дешавало 18.03.2009. године, па је правилно првостепени суд исказе наведених сведока оценио као срачунате да поткрепе одбрану окривљеног АА да би исти избегао своју кривичну одговорност.

Подводећи утврђено чињенично стање по правне норме првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА и ББ, описаним под тачком 2 изреке првостепене пресуде, стичу сви објективни и субјективни елементи који чине биће кривичног дела разбојништво из чл. 206 ст. 1 КЗ у вези чл. 33 КЗ, јер је првостепени суд правилно и несумњиво утврдио да су окривљени по претходном договору и након извршених припремних радњи 18.03.2009. године, употребом силе одузели туђе покретне ствари и то златни накит, а у намери да присвајањем тих ствари прибаве себи противправну имовинску корист, при чему су по правилном налажењу првостепеног суда окривљени ББ и окривљени АА били свесни свога

дела, свесни да је оно забрањено и хтели њихово извршење, а о чему су у образложењу првостепене пресуде дати јасни и детаљни разлози, које у свему прихвата и овај суд као правилне.

Имајући у виду све напред наведено, неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног ББ да се у конкретном случају ради о кривичном делу крађа, а не о кривичном делу разбојништво, јер по ставу одбране окривљени критичном приликом није примењивао силу према оштећеној, с обзиром да првостепени суд правилном оценом одбране окривљеног и исказа сведока ОО несумњиво утврдио да је окривљени према оштећеној применио силу и то тако што је најпре рукама снажно гурнуо у груди након чега је узео златни накит, а касније када га је оштећена у покушају да га заустави ухватила за раме исту и ударио од ког је ударца оштећена пала.

Чињенично стање везано за кривично дело описано под 3 изреке првостепене пресуде, а које је извршено дана 23.03.2009. године у Пожаревцу, првостепени суд је утврдио на основу одбрана окривљеног АА, ББ и ЋЋ, те на основу писмених доказа које је извео током поступка, као и исказа сведока ТТ6 и ТТ7.

Окривљени АА је у својој одбрани признао извршење кривичног дела које је извршено у златарској радњи “ББ” у Пожаревцу, при чему је навео да се током марта 2009. године у Београду састао са ДД, ББ и ЋЋ и то на предлог окривљеног ДД који је њима “типовео” златаре, те да су отишли у Пожаревац, да је он седео у кафићу, а да су ББ, ДД и ЋЋ отишли да погледају ту златарску радњу, те да је касније ББ предложио да одраде ту златарску радњу њих тројица, односно АА, ББ и ЋЋ, да је договор био да ББ уђе у златарску радњу. Даље је објаснио да када су дошли у Пожаревац он је паркирао кола у близини златарске радње и остао у колима, окривљени ЋЋ је изашао и стао испред златарске радње, јер је према договору требао да да знак ББ када да уђе у златарску радњу, а касније и њему да да знак када да приђе колима. Окривљени ББ је у својој одбрани навео да су два дана пре критичног догађаја дошли у Пожаревац и то ДД, АА и ЋЋ и он, да су обилазили златару, да су два дана касније поново дошли у Пожаревац и то АА, ЋЋ и он, да је АА одлучио ко ће шта да ради, па је тако њему рекао да ће ући у златарску радњу и да ће носити пиштољ који му је тада и предао и то пиштољ “Застава” 7,65 мм, а ЋЋ је рекао да ће он стајати испред златарске радње и касније њему дати знак када да приђе колима, те да су тако и урадили, да је по упутствима ЋЋ остао испред златарске радње, он је ушао маскиран са капуљачом и качкетом на глави, да је у радњи извукао пиштољ, усмерио га према продавачици и рекао да је неће повредити, да ћути и да слуша шта ће да јој каже, те да је затим преко пулта додао торбу и рекао јој да у торбу ставља фасцикле са златним накитом, да је тада продавачица почела из фиоке да вади фасцикле и да их пакује у торбу, након чега је возилом пришао АА, он је ушао у кола и заједно су се одвезли према Београду, а испред златарске радње је остао ЋЋ, јер је по договору требало да им јави када ће доћи полиција, при чему је објаснио да су се за догађај у Пожаревцу припремали два до три дана, и то тако што су њих тројица заједно са ДД долазили да извиђају златаре у Пожаревцу, да су у златару улазили ДД и АА, тражећи да им се покажу већи мушки златни ланчићи “краљевског рада”, при чему је навео да је АА одлучио да ће баш он да буде тај који ће ући у златарску радњу и да носи

оружје, да је АА за њега био ауторитет и да је по његовом мишљењу био организатор догађаја и најискуснији од њих.

На основу одбране окривљеног ЂЂ, такође је утврђено чињенично стање, а окривљени је у својој одбрани потврдио да је учествовао у извршењу кривичног дела у златарској радњи у Пожаревцу, да су критичног дана кренули за Пожаревац он, АА, ББ и ДД, те да су АА и ДД отишли да нешто разгледају по граду те да су се касније вратили, да је у току вожње чуо како је АА говорио ББ да када буде улазио треба да се понаша дрско, да од раднице тражи да спакује злато и да нареди да легне, па да је на основу тога закључио да планирају да опљачкају неку златарску радњу, да му је АА то и потврдио наредног дана и рекао да имају план да наредног дана у Пожаревцу опљачкају златарску радњу и предложио је да их он вози тамо, те да је он због неких ранијих АА прича почео да га се прибојава, да је покушао да избегне да их вози до Пожаревца али да је на крају ипак пристао, да је то била недеља и да је тада код АА видео и пиштољ “ЦЗ”, те да је тај пиштољ носио и наредног дана када су дошли у Пожаревац, да су приликом доласка у Пожаревац колима прошли поред једне златарске радње и да је АА рекао ББ да је то та радња, да у њој постоји камера у десном углу и да ББ треба да сачека повољну прилику када је продавачица сама и да тада уђе и наступи онако дрско, како му је већ објаснио и да јој запрети пиштољем. Додао је да је тада у колима АА ББ предао пиштољ, качкет и дукс-мајцу са капуљачом, да им је АА обојици рекао да изађу из кола, те да он остане у близини златарске радње и да чува стражу док ББ буде у златарској радњи, као и да после тога треба да остане и да јави када буде дошла патрола полиције.

Чињенично стање утврђено је и на основу записника о препознавању лица које је извршила сведок ТТ6, која је иначе продавачица у златарској радњи “ББ”, која је између пет лица са сигурношћу препознала окривљеног ББ, као лице које је одузело златни накит из златарске радње 23.03.2009. године. Сведок ТТ8 је током поступка навела да је дана 23. марта, док је у радњи била и њена колегиница ушао мушкарац који се распитивао за златне ланце “краљевског рада”, дужине око 70 цм, да је рекао да му је такав ланац хитно потребан и да би га одмах купио, да је тада у радњу ушао један мушкарац који је разговарао мобилним телефоном, да када је завршио разговор и он се распитивао за златне ланце, па су затим обојица заједно изашли из радње, да је касније, док је у радњи била сама, ушао мушкарац кога је препознала као окривљеног ББ, а који је на глави имао капуљачу и качкет, да је извадио је пиштољ, чим је ушао у радњу, и усмерио га према њој, пришао пулту, рекао да чучне, те извадио торбу и пиштољем јој показао на тезгу, да је она почела да отвара горњи стаклени део тезге, када је он почео да виче и показао је пиштољем у правцу испод тезге, где су се у фиокама налазиле велике ролне са наруквицама и ланцима веће тежине, те да јој је изгледало као да зна да они баш на том месту држе овај вредни накит, да је рекао “стави то, не прави се луда пуцаћу ти у главу и ноге”, да је затим шутнуо у ногу, па је она почела да пакује ролне са златним ланцима, наруквицама и огрлицама, када је то завршила наредио јој је да уђе у радионицу, што је учинила, он је затворио врата радионице и наредио јој да се закључа, након чега је он изашао, при чему је навела и то да су двојица људи који су пре критичног догађаја били у златарској радњи и распитивали се о златним ланцима “краљевског рада”, долазили у наведену златару и неколико дана пре тога када су се такође распитивали о златним ланцима.

На основу свих изведених доказа међусобно повезаних са одбранама окривљених, правилно је првостепени суд утврдио да су током друге половине марта месеца 2009. године, долазили у Пожаревац да би окривљени ДД и АА разгледали златарске радње, да су између осталог улазили и у златарску радњу “ББ”, где су се распитивали, а према одбрани окривљеног ББ и то окривљени АА и ДД о мушким златним ланцима “краљевског рада”, те да су према сагласним одбранама окривљеног АА, ББ и ЋЋ 23.03.2009. године дошли у Пожаревац возилом “Рено уно”, које је на захтев АА набавио окривљени ЋЋ, да су се зауставили испред наведене златарске радње, скинули задњу регистарску таблицу, да је окривљени АА остао у колима, окривљени ЋЋ стао испред златарске радње да би чувао стражу и спречио евентуални улазак неког купца у радњу, а да је за то време окривљени АА са капуљачом на глави и качкетом, те пиштољем “Застава” 7,65мм, који је према сопственој одбрани претходно у колима добио од окривљеног АА, ушао у златарску радњу, пиштољ усмерио према продавачици, упутио јој и вербалну претњу, додао торбу и рекао да у њу стави фасцикле са златним накитом, а што је она и учинила, да када је изашао из златарске радње на знак окривљеног ЋЋ окривљени АА је пришао колима у која је ушао окривљени ББ, па су се њих двојица удаљили, док је ЋЋ остао на лицу места да види и јави када ће доћи полиција, па имајући у виду и одбрану окривљеног ДД, који је навео да је преузео 600 грама златног накита од АА и продао га у Прешеву, те да је добијени новац и то 6.000 евра дао АА, као и са одбраном окривљеног ББ да је накнадно од АА од добијеног новца добио први пут 700 евра и касније још нешто мање новца, те да је окривљени ЋЋ требао да добије 1.000 евра, онда је правилно првостепени суд нашао да се критични догађај одиграо управо онако како је то и наведено у тачки 3 изреке првостепене пресуде.

Правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног АА, у делу у коме је навео да критичном приликом није предао пиштољ “Застава” 7,65 мм” окривљеном ББ, већ да је то био пластични пиштољ играчка коју је ББ сам набавио, јер је у том делу одбрана окривљеног АА оповргнута одбраном окривљеног ББ као и окривљеног ЋЋ, а како је то већ напред наведено. Такође, правилно првостепени суд није прихватио ни одбрану окривљеног АА у делу у коме је навео да није учествовао у продаји наведеног златног накита, те да је торба са накитом остала код окривљеног ББ, имајући у виду да је његова одбрана у том делу у супротности са одбранама осталих окривљених и то пре свега са одбраном окривљеног ДД, као и са одбраном окривљеног ББ. Све изведене доказе који су везани за кривично дело извршено у златарској радњи “ББ” у Пожаревцу, првостепени суд је детаљно анализирао, интерпретирао и оценио у образложењу побијане пресуде, при чему је дао јасне, уверљиве и аргументоване разлоге због чега је одређене доказе прихватио, а одређене доказе није.

Даље, чињенично стање везано кривично дело извршено у Зрењанину у златарској радњи „ВВ“ дана 11.04.2009. године, описано под тачком 4 изреке првостепене пресуде, првостепени суд је утврдио на основу одбрана окривљених АА, ЕЕ, ББ, ДД, ВВ и ГГ, као и на основу исказа сведока ТТ9, сведока ТТ10, као и на основу бројних доказа који су изведени током поступка, те на основу видео записа сачињених сигурносним камерама у златарској радњи

„ВВ“, који су изведени као доказ на главном претресу.

Чињенично стање утврђено је и на основу исказа саслушаних сведока, па је тако сведок ТТ9 навела да је запослена као продавачица у наведеној златарској радњи, те да је критичног дана била у смени са колегиницом ТТ10 која је на кратко изашла из златарске радње, да су тада у радњу ушла два младића од којих је један у руци имао пиштољ усмерен према њој и који јој је рекао да легне на под, да је затим питао за кључ од сефа, те да јој је она тада показала руком да је сеф отворен. Почели су да пакују у торбу сав накит који се у сефу налазио, док је лежала на поду чула је један пуцањ, а затим и лом стакла, да је на поду видела два бачена мобилна телефона, од којих је један њен, а други од њене колегинице ТТ10, да је на поду био и фиксни телефон, да јој је неко од двојице младића наредио да уђе у wc и да се закључа што је она и учинила, да се после неког времена вратила њена колегиница, па да су позвале полицију. Додала је да је кратко време пре критичног догађаја излазила из радње и видела једног младића наслоњеног на њена кола која су била паркирана у близини, па га је замолила да се од истих одмакне, а што је он и учинио, те да је у МУП-у препознала ББ као младића који је ушао у радњу са пиштољем у руци, а да је препознала и ЕЕ као младића који је стајао испред радње наслоњен на њен аутомобил, а што је потврђено записницима о препознавању од 12.04.2009. године, из којих се несумњиво утврђује да је сведок ТТ9 препознала ЕЕ као лице које је било наслоњено на њена кола, те да је препознала и окривљеног ББ као особу која је критичном приликом ушла са пиштољем у златарску радњу. Даље, сведок ТТ10 која је запослена као продавачица у златарској радњи „ВВ“ у Зрењанину, у свом исказу је потврдила да је у току радног времена изашла из радње да би нешто купила у оближњој трафици, да када се враћала и приближавала радњи, зауставио је младић и питао где се налази гробље, па да се задржала неко време са њим објашњавајући му како ће стићи до тог места, као и да је тог истог младића видела четрдесетак минута раније док је стајао наслоњен на кола њене колегинице ТТ9, а која га је упозорила да се одмакне, при чему је на основу записника МУП-а о препознавању утврђено да је сведок ТТ10 препознала окривљеног ЕЕ као лице са којим је критичног дана разговарала.

Ради утврђивања чињеничног стања везаног за наведено кривично дело, првостепени суд је извршио преглед видео записа сачињених сигурносним камерама у златарској радњи „ВВ“ и то видео записа сачињених 08.04.2009. године, 09.04.2009. године и 11.04.2009. године. Па је суд тако:

-на основу видео записа сачињеног 08.04.2009. године, утврдио да је тога дана према видео запису окривљени ДД ушао у златарску радњу, да је једно време стајао и гледао око себе, а да је затим пришао витрини са накитом, те да је водио телефонски разговор и изашао из златаре, да би потом поново ушао, пришао пулту, па је тада продавачица из пулта извадила три палете са разним ланцима и спустила их на пулт, те да је окривљени ДД појединачно разгледао, а потом и узимао у руку неколико комада ланаца, при чему је окривљени ДД на главном претресу потврдио да је заиста он на том видео запису и да је заиста на тај начин разгледао накит у наведеној златарској радњи;

-на основу видео записа који је сачињен у истој златари дана 09.04.2009.

године, утврдио да је окривљени АА ушао у златарску радњу и да му је продавачица показивала палету са накитом, те да је након тога радњу напустио, при чему је окривљени потврдио да се он налази на видео запису и да је заиста 09.04.2009. године био у поменутој златарској радњи;

-на основу видео записа који је сачињен у златарској радњи „ВВ“ у време критичног догађаја односно 11.04.2009. године, утврдио да је најпре из радње изашла једна од две продавачице, те да су након њеног изласка у радњу ушла два младића са капуљачама и то окривљени ДББ и окривљени ВВ, да су ушли у простор иза продајног пулта, дошли до сефа поред кога је у том тренутку лежала продавачица која је из лежећег положаја отворила врата сефа, да тада окривљени ББ, који држи пиштољ у једној руци, другом руком вади из сефа палете са накитом, док окривљени ВВ додаје путну торбу у коју су заједно упаковали палете, након чега су напустили златарску радњу, при чему су окривљени ББ и окривљени ВВ потврдили да се они налазе на прегледаном видео запису.

Такође, чињенично стање у односу на кривично дело извршено у Зрењанину утврђено је и на основу одбране окривљеног ББ који је објаснио да су неколико дана пре критичног догађаја у златарској радњи „ВВ“ на захтев окривљеног АА, он и окривљени ДД долазили у Зрењанин, да им је окривљени АА рекао да погледају каквог тамо има златног накита, као и да ДД погледа да ли постоје златни ланци са краљевским радом, да погледају количине накита и да виде распоред камера у радњама, те да провере да ли су врата на наведеним радњама сигурносна или не. Када су дошли у Зрењанин, окривљени ДД је ушао у пет или шест златарских радњи, да су наредног дана поново дошли и то возилом „Цитроен“ које је АА изнајмио од рентакара у Београду, да су у Зрењанин дошли он, окривљени АА, ЕЕ, ГГ и ДД, да су разгледали златарске радње, те да је АА ушао у радњу за коју су му он и ДД претходно рекли да у њој има доста златног накита, да је и он погледао тај накит, као и да је у току повратка за Београд окривљени АА рекао да наредног дана у Зрењанин дођу ББ, ГГ и ЕЕ, при чему је рекао да ће окривљени ЕЕ одлучити ко ће од њих да уђе у златарску радњу, а ко ће да остане испред, те да је тада знао да ће им АА дати пиштољ који је већ тада имао код себе, да су те ноћи сви боравили у Београду осим АА који је возилом „Цитроен“ отишао за Ваљево, при чему је у току ноћи ГГ телефоном назвао АА и тражио да им врати возило како би могли да оду до Зрењанина, након чега је један младић из Ваљева по надимку „жж“ довео ова кола где их је ББ преузео, па су тим колима отишли у Зрењанин и то ББ, ЕЕ, ГГ и ВВ.

Овако утврђено чињенично стање потврдио је и сведок ЖЖ звани „жж“ који је навео да је једно вече у априлу месецу 2009. године примио позив од окривљеног АА, са којим се након тога и нашао и који је тражио да он одвезе кола марке „Цитроен“ до Београда и преда његовом пријатељу, те да када је он то одбио, АА је вршио притисак на њега па је пристао да одвезе кола до бензинске пумпе у Степојевцу, где се око 23,00 часа појавио младић који га је питао да ли га је послао АА, те да када је он то потврдио младић је преузео возило, с тим што је и њега повезао до Београда одакле се он наредног јутра возом вратио за Ваљево, при чему је саслушаван у претходном поступку сведок ЖЖ навео и то да када је одбио захтев АА да одвезе кола до Београда, АА њему

ударом шамар, па је тада пристао да то и учини.

Наиме, према сагласним одбранама окривљених ББ, ЕЕ, ВВ и ГГ, првостепени суд је утврдио да су 11.04.2009. године окривљени заједно дошли у Зрењанин и то возилом „Цитроен“ које су зауставили у близини златарске радње, да је окривљени ГГ остао у колима док су сви остали изашли, да је ЕЕ стао испред златарске радње у коју су ушли ББ и ВВ у којој радњи је ББ из појаса извадио „Берету“ коју му је претходно дао окривљени АА, усмерио га према продавачици и рекао јој да легне, те да је тада случајно из пиштоља испалио један хитац у под, да су ББ и ВВ из сефа извадили сав златни и сребрни накит, спаковали га у торбу и изашли из радње, а затим се возилом „Цитроен“ сви заједно удаљили. Наиме, када се сви изведени докази међусобно повежу, те повежу са одбранама окривљених ББ, ЕЕ, ВВ и ГГ, као и са одбранама окривљених АА и ДД у делу у коме су навели да су у Зрењанин долазили пре критичног догађаја и улазили у златарске радње, а између осталих и у златарску радњу у којој је извршено кривично дело, онда по правилном налажењу првостепеног суда из свих изведених доказа произилази да се критични догађај у Зрењанину десио управо онако како је то наведено у изреци првостепене пресуде.

Правилно првостепени суд везано за кривично дело извршено у Зрењанину није прихватио одбрану окривљеног АА, која се своди на то да он није учествовао у извршењу кривичног дела, те да и поред чињенице да је долазио у Зрењанин да разгледа златарске радње, накнадно је одустао од идеје да се из једне од тих радњи одузме накит, да су окривљени ББ и остали окривљени то самоиницијативно учинили, без његовог знања и послужили се возилом „Цитроен“ за које он није знао да ће бити употребљено у те сврхе, те да ББ није дао пиштољ, већ је исту оценио као неосновану, пре свега јер је оваква одбрана окривљеног АА у супротности са свим изведеним доказима, као и са одбраном окривљеног ББ, који је у претходном поступку детаљно објаснио начин на који је пре критичног догађаја преузео возило „Цитроен“ од сведока ЖЖ, а који је возило на захтев окривљеног АА довезао до Београда, при чему је окривљени ББ објаснио да се испод седишта налазио и пиштољ марке „Берета“ за који пиштољ му је АА и јавио да ће се ту налазити, испод седишта сувозача, па је правилно првостепени суд имајући у виду све изведене доказе, одбрану окривљеног АА оценио као неосновану, неубедљиву и срачунату на умањење његове кривице, а за које своје закључивање је по ставу Апелационог суда у Београду, дао правилне разлоге.

Чињенично стање везано за кривично дело тешко убиство, које је описано под тачком 5 изреке првостепене пресуде, а за које је окривљени ББ оглашен кривим, утврђено је на основу записника о увиђају, извештаја Клиничког центра Нови Сад – Института за судску медицину, извештаја Института за судску медицину о извршеној обдукцији тела покојног ПП, на основу налаза и мишљења судских вештака др. СС2 и вештака балистичара СС1, исказа сведока ТТ11, ТТ12, ТТ13 и ТТ14, као и на основу одбрана окривљених ББ, ЕЕ, ГГ и ВВ.

Пре свега на основу свих напред наведених доказа, те исказа сведока као и налаза вештака балистичара, те одбране окривљеног ББ који је у својој

одбрани навео да када их је након потере зауставио полицајац који је био на мотору и који им је наредио да сви изађу из кола, прво је изашао окривљени ГГ, те да када је полицајац наредио окривљеном ГГ да се окрене према колима, а затим га и рукама наслонио на кола, он је са задњег седишта изашао из кола са пиштољем „Берета“ у руци, стао је иза полицајца и рекао му „Не мрдај“, те да када се полицајац окренуо према њему, са пиштољем у руци, он је потегао обарач и испалио је метак којим је полицајац погођен, да је видео да је полицајац погођен, па је почео да трчи преко ауто-пута, када је уочио да полицајац пуца за њим, нагло је скренуо, прескочио ограду ауто-пута, трчао преко њива и сакрио се у жбуње иза бензинске пумпе, која одбрана окривљеног је потврђена и осталим изведеним доказима, па је првостепени суд правилно утврдио чињенично стање везано за кривично тело тешко убиство.

Наиме, правилно је првостепени суд нашао да је одбрана окривљеног ББ у складу и са писменим извештајима Полицијске управе Нови Сад од 12.04.2009. године, из којих произилази да је окривљени ББ током бекства одбацио од себе пиштољ, те да када је сустигнут и лишен слободе, радницима полиције се представио као РР, при чему је код себе имао и личну карту на име РР, док је из истог писменог извештаја утврђено да су 11.04.2009. године лишени слободе и ЕЕ и ВВ, који су након изласка из кола „Цитроен“ трчали кроз атаре у простору места Ковиљ, да су носили спортску путну торбу коју су успут одбацили, те да се приликом лишења слободе ЕЕ полицајцима представио као РР1, при чему је код себе имао и личну карту на име РР1, док је из писменог налаза вештака МУП-а Републике Србије, Одељења Национално криминалистичко техничког центра у Новом Саду од 22.04.2009. године, утврђено да су обе личне карте које су код себе имали окривљени ББ и ЕЕ и то на име РР и РР1 фалсификоване.

Ценећи све изведене доказе као и одбране окривљених ЕЕ ГГ, ВВ и ББ, првостепени суд је правилно утврдио да из истих сагласно произилази да након што су са златним накитом одузетим у златарској радњи у Зрењанину, возилом „Цитроен“ кренули према Новом Саду, учили су да их прати полицијска патрола у возилу „Мерцедес“ која их је сустигла и препречила им пут, да су се тада зауставили, те да када су полицајци изашли из кола, окривљени ББ рекао је ГГ да беже, након чега је ГГ поново покренуо возило, па су наставили да беже, скретали са пута па се враћали на ауто-пут. Када их је сустигао и препречио им пут полицајац на мотору, они, зауставили су се, из кола је изашао ГГ и док је полицајац оштећени ПП стајао поред кола са пиштољем у руци, из кола је изашао окривљени ББ, такође са пиштољем у руци и одмах пуцао у оштећеног ПП, а тада је рањени полицајац испалио неколико хитаца између осталог и у правцу ГГ кога је ранио у ноге, док је истовремено окривљени ББ бежао у правцу бензинске пумпе, а је окривљени ЕЕ који је био у колима са окривљеним ВВ, је са места сувозача прешао на место возача, ставио возило у покрет и удаљио се, па су сишли поново са пута на земљану површину, затим су напустили кола и наставили да беже док нису били лишени слободе, при чему су окривљени ББ и ЕЕ код себе имали лажне личне карте, које су претходно набавили за случај интервенције полиције. Правилно првостепени суд није прихватио одбране окривљеног ББ и ЕЕ које се свде на то да они полицајцима нису дали на увид лажне личне карте имајући у виду да су исте неосноване, необудљиве и у супротности са изведеним доказима, јер из свих доказа

изведених током поступка произилази да су обојица набавили лажне личне карте управо због евентуалне интервенције полиције.

Правилно је првостепени суд утврдио да су окривљени ББ и ЕЕ били свесни да уколико лажне јавне исправе - личне карте употребе као праву чине кривично дело, као и да су окривљени ЕЕ и ГГ били свесни да бежање са лица места у тренутку када у односу на њих полицајци врше интервенцију није дозвољено и да представља кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности и одржавање јавног реда и мира, при чему су желели извршење кривичних дела, о чему је првостепени суд у образложењу побијане пресуде дао исцрпне разлоге, које као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, као другостепени.

На напред наведено правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљених стичу сва битна обележја кривичних дела за које су окривљени оглашени кривима и то:

-да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја два кривична дела разбојништва из члана 206 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ и једно продужено кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ;

-да се у радњама окривљеног ББ стичу сва битна обележја два кривична дела разбојништва из члана 206 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ, једно продужено кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 6 КЗ и једно кривично дело фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ;

-да се у радњама окривљеног ДД стичу сва битна обележја два кривична дела разбојништва у помагању из члана 206 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ;

-да се у радњама окривљеног ЂЂ стичу сва битна обележја кривичног дела разбојништво из члана 206 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ;

-да се у радњама окривљеног ЕЕ стичу сва битна обележја кривичног дела разбојништво из члана 206 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ, те сва битна обележја кривичног дела ометања овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности и одржавању јавног реда и мира из члана 23 став 1 Закона о јавном реду и миру, као и сва битна обележја кривичног дела фалсификовања исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ;

-да се у радњама окривљеног ВВ стичу сва битна обележја кривичног дела разбојништво из члана 206 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ;

-да се у радњама окривљеног ГГ стичу сва битна обележја кривичног дела разбојништво из члана 206 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ, те сва битна обележја кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности и одржавању јавног реда и мира из члана 23 став 1 Закона о јавном реду и миру, о чему су у ожалбеној пресуди дати јасни, довољни и правилни разлози.

Имајући у виду напред наведено неосновани су жалбени наводи окривљеног ЂЂ и његовог браниоца у којима се истиче да се у случају окривљеног ЂЂ евентуално може радити о кривичном делу разбојништва у

помагању. Ово с тога што је и сам окривљени у својој одбрани навео да је чуо инструкције које је окривљени АА давао окривљеном ББ, како треба да се понаша приликом уласка у златару и шта да ради, на основу чега је, како и сам наводи, закључио да планирају да опљачкају златару, те да је знао да ће окривљени ББ приликом извршења дела користити и пиштољ, јер је видео када је АА ББ пиштољ предао, при чему је, како је то претходно договорено, остао испред златарске радње да чува стражу и спречи евентуални улазак неког купца, те дао знак окривљеном АА када да дође возилом по окривљеног ББ, па је по договору обавестио АА када је дошла полиција, при чему је окривљени ЂЂ на бази споразума о подели улога у заједничком извршењу дела остварио свој део приликом извршења дела, односно предузео радње како је то договорено између окривљених, при чему је прихватио и радње осталих окривљених као своје, па се по правилном налажењу првостепеног суда у радњама окривљеног ЂЂ стичу сва битна обележја кривичног дела разбојништво из члана 206 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ.

Жалбени наводи окривљеног ДД и његовог браниоца, да окривљени није извршио кривична дела разбојништво у помагању, већ да се у односу на њега може говорити само о кривичном делу прикривања, оцењени су као неосновани, с обзиром да је првостепени суд током поступка на основу свих изведених доказа и одбрана окривљених несумњиво утврдио да је окривљени ДД пре извршења кривичних дела ишао у предметне златаре ради прикупљања података о начину рада, навикама запослених, радном времену, о постојању сигурносних камера, те разгледао златни накит, чиме је битно допринео извршењу кривичних дела, па је правилно првостепени суд правно квалификујући радње окривљеног ДД нашао да се у истима стичу сва битна обележја два кривична дела разбојништва у помагању из члана 206 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ.

Чињенично стање везано за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, које је описано под тачком 6 изреке првостепене пресуде, за које је окривљени ВВ оглашен кривим, утврђено је пре свега на основу одбране окривљеног ВВ који је у потпуности признао извршење тог кривичног дела, при чему је навео да су након што је ухапшен, полицајци извршили претрес стана његове сестре, где су пронашли 45 пакетића хероина који је он донео у стан своје сестре неколико дана пре него што је исти пронађен, да сестру није обавестио о том хероину, већ да га је сакрио, наводећи да је хероин био намењен даљој продаји. Чињенично стање везано за ово кривично дело, утврђено је и на основу исказа сведока ТТ15 која је навела да је стан издала ВВ1 која је стан користила заједно са својим братом ВВ, те да су 11.04.2009. године полицајци вршили претрес куће и тог стана, у коме су нашли једну кесицу са прашкастом материјом беле боје и обавестили је да је окривљени ВВ ухапшен, те да су након неколико дана поново дошли и вршили претрес и пронашли још 45 пакетића у наведеном стану, а који исказ је у складу са записницима о претресању стана, при чему је на основу налаза и мишљења вештака Национално криминалистичко техничког центра МУП-а Републике Србије утврђено да опојна дрога која је пронађена у стану сведока ТТ15 представља смешу опојне дроге хероина у облику базе, која се налази на листи опојних дрога и психотропних супстанци. На основу свих наведених доказа, као и на основу одбране окривљеног ВВ, правилно је првостепени суд утврдио да

дрога која је пронађена припада њему и да је ту дрогу набавио ради даље продаје, због чега је и била запакована у више мањих пакетића, те да ју је донео у стан и сакрио у купатилу неколико дана пре интервенције полиције, те да његова сестра о томе ништа није знала, па је правилно правно квалификујући утврђено чињенично стање правилно нашао да се у радњама окривљеног ВВ стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, о чему су у првостепеној пресуди дати јасни и правилни разлози.

Окривљени и браниоци у изјављеним жалбама наводе да током поступка није доказано да су окривљени извршили кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 КЗ, те да у односу на наведено кривично дело чињенично стање није потпуно и правилно утврђено. Изнете жалбене наводе окривљених и њихових бранилаца, Апелациони суд у Београду оцењује као неосноване имајући у виду да је првостепени суд у односу на кривично дело злочиначко удруживање у потпуности и правилно утврдио чињенично стање, а о чему је у образложењу пресуде дао јасне и уверљиве разлоге.

Наиме, правилно је првостепени суд утврдио да из свих доказа који су изведени током поступка произилази да је окривљени АА пре критичних догађаја, односно пре извршења кривичних дела разбојништава која су извршена у златарским радњама у Новој Пазови, Пожаревцу и Зрењанину, у више наврата долазио до златарских радњи да би прикупио информације о начину њиховог рада, радном времену, количини и квалитету златног накита, те постојању сигурносних камера и доносио одлуку о томе да ли су те златарске радње подобне за извршење кривичних дела или не, те да су по његовој одлуци, а заједно са њим ради прикупљања информација у наведене градове долазили окривљени ББ, као и окривљени ДД који је, а како то произилази из одбране окривљеног АА, њима и служио да типује златарске радње, да је ДД долазио у Пожаревац и Зрењанин, улазио у обе радње и тражио од продавачица да разгледа златан накит, те да су из тог разлога заједно са АА, ББ и ДД у Зрењанин долазили и окривљени ЕЕ и ГГ, а да је у Пожаревац долазио окривљени ЋЋ, да је окривљени АА обезбеђивао возила која су употребљена приликом извршења кривичних дела и то возило “Дачиа”, које је употребљено приликом извршења кривичног дела у Новој Пазови, те возило “Цитроен” које је употребљено у Зрењанину, као и да је заједно са ЋЋ обезбедио возило које је коришћено приликом извршења кривичног дела у Пожаревцу, да је окривљени АА у два наврата обезбедио и оружје, односно пиштољ “Застава”, калибра 7,65 мм и пиштољ “Берета” М-70, да је одлучивао о томе које радње ће предузети окривљени Б приликом извршења кривичних дела у Новој Пазови, Пожаревцу и Зрењанину, као и које радње ће предузети окривљени ЋЋ у Пожаревцу, при чему је донео одлуку и о томе ко ће од окривљених учествовати при извршењу кривичног дела у Зрењанину, па је донео одлуку да окривљени ЕЕ на лицу места одлучи ко ће од окривљених предузети које конкретне радње у златарској радњи у Зрењанину. Даље, правилно је првостепени суд утврдио да су остали окривљени у складу са таквим одлукама и поступали, па је окривљени АА организовао продају накита, чији је већи део продавао окривљени ДД, а новац од продаје предавао окривљеном АА, при чему је правилно првостепени суд утврдио да је управо окривљени АА организовао криминалну групу која је за циљ имала да ради стицања добити врши кривична дела разбојништва, те да су

остали окривљени и то ББ, ЕЕ, ВВ, ДД, ЋЋ и ГГ, који су извршавали задатке постављене од стране окривљеног АА, били припадници организоване криминалне групе, те да су у том циљу и улазили у златарске радње и у складу са претходним договорима, уз употребу претњи, одузимали златни накит и прибављали противправну имовинску корист, а све како је описано у изреци првостепене пресуде.

Одлука првостепеног суда да не прихвати одбране окривљених, које се своде на негирање да је постојала организована криминална група је по оцени овог суда правилна, а које одбране је првостепени суд оценио као неосноване и исте није прихватио, јер је правилно нашао да су у супротности са изведеним доказима, те да су по оцени суда неосноване, неубедљиве и срачунате на умањење кривичне одговорности, јер је на основу свих изведених доказа првостепени суд у потпуности и правилно утврдио чињенично стање које је везано за кривично дело злочиначко удруживање.

Имајући у виду да је по налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд правилно утврдио чињенично стање везано за кривично дело злочиначко удруживање, то су жалбени наводи окривљених и бранилаца оцењени као неосновани. Жалбени наводи браниоца окривљеног ББ и браниоца окривљеног АА, у којима се наводи да окривљени ББ није могао постати припадник организоване криминалне групе како му је то стављено на терет, јер се налазио у притвору у време када је према оптужници група организована, оцењени су као неосновани, имајући у виду да је првостепени суд дао јасне и уверљиве разлоге на основу којих доказа је утврдио чињенично стање као у изреци првостепене пресуде, при чему је несумњиво утврђено да се ББ након изласка из притвора придружио групи па није од значаја чињеница што је окривљени једно време био у притвору. Такође и жалбени наводи окривљених и бранилаца да се већина окривљених међу собом није познавала, оцењени су као неосновани, имајући у виду да за постојање организоване криминалне групе није неопходно да се сви окривљени међу собом познају, имајући у виду да се радња извршења кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим састоји у организовању групе или другог удружења за вршење кривичних дела за које се по закону може изрећи казна затвора од 3 године или тежа казна, при чему организовање представља стварање групе или другог удружења, плана за вршење кривичних дела, те доделу улога појединим припадницима и уопште предузимање организационих мера неопходних за функционисање групе или удружења и обављања онога због чега је и створена, а то је вршење кривичних дела, при чему се у погледу степена организованости не постављају никакви услови, док је радња извршења другог облика односно става 2 наведеног члана за које су окривљени ББ, ЕЕ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ оглашени кривима припадање наведеној групи или удружењу, тј. постајање члана групе или удружења, при чему то значи и вршење кривичних дела у оквиру групе и удружења, а сама чињеница односно околност да ли су се окривљени међу собом познавали или нису, није од утицаја за постојање наведеног кривичног дела, већ је неопходно је да је група створена, те да су подељене улоге, а што је првостепени суд несумњиво утврдио током поступка и за своје закључивање дао, по оцени овог суда, правилне разлоге у образложењу побијане пресуде.

По ставу Апелационог суда у Београду чињеница да се сви окривљени

међу собом нису познавали, не доводи у сумњу постојање организоване криминалне групе, као ни својство организатора окривљеног АА, па ни својство чланова осталих окривљених, односно окривљених ББ, ЕЕ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјективни и објективни елементи који чине биће кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ, те да се у радњама окривљеног ББ, ЕЕ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ стичу сви битни елементи кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 2 КЗ, јер је правилно првостепени суд утврдио да је окривљени АА организовао криминалну групу која је имала за циљ вршење кривичних дела за које се може изрећи казна затвора преко 3 године, као и тежа казна, те да су припадници те групе постали остали окривљени и то ББ, ЕЕ, ВВ, ГГ, ЂЂ и ДД, те да су сви били свесни свога дела знали да је то дело забрањено и хтели његово извршење.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казнама, Апелациони суд у Београду налази да су изјављене жалбе и у том делу неосноване. Ово стога што су како појединачне, тако и јединствене казне на које су окривљени осуђени побијаном пресудом, и по оцени Апелационог суда у Београду у свему у складу са тежином учињених дела и степеном кривице окривљених као учинилаца, тако и са осталим релевантним околностима из члана 54 КЗ, при чему је првостепени суд имао у виду и правилно утврдио све околности које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана, а њена висина правилно одмерена, а које су наведене у образложењу побијане пресуде и истима је, а наспрот изнетим жалбеним наводима, дат адекватан значај.

Наиме правилно је првостепени суд у односу на окривљеног АА имао у виду и ценио као отежавајућу околност чињеницу да је окривљени до сада осуђиван и то према извештају из казнене евиденције 2005. године, због кривичног дела из члана 195 став 3 КЗ РС и током 2007. године још два пута и то једном због кривичног дела из члана 220 став 2 КЗ РС и кривичних дела из члана 23 став 1 Закона о јавном реду и миру и кривичног дела из члана 54 став 2 КЗ, при чему је суд имао у виду и чињеницу да се против окривљеног АА води више кривичних поступака пред Вишим судом у Ваљево, између осталог и због истоврсних кривичних дела, а што је суд утврдио на основу извештаја Вишег суда у Ваљево, мада правилно првостепени суд наведену околност није ценио као отежавајућу с обзиром да кривични поступци нису окончани и не зна се њихов исход, при чему је правилно у виду имао степен кривице окривљеног АА, начин и околности под којима је припремао и учествовао у извршењу кривичних дела, па му је за свако од извршених кривичних дела претходно утврдио појединачне казне и то за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ казну затвора у трајању од једне године, за кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 у вези члана 33 КЗ које је извршено у Новој Пазови казну затвора у трајању од две године и шест месеци, за два кривична дела разбојништва из члана 206 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ која су извршена у Пожаревцу и Зрењанину казне затвора у трајању од по три године и шест месеци и за продужено кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ казну затвора у трајању од једне године па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од осам година у

коју му је урачунато и време које проводи у притвору почев од 12.04.2009. године, па до упућивања у установу за издржавање казне, а најдуже до истека казне изречене првостепеном пресудом.

Правилно је првостепени суд у односу на окривљеног ББ имао у виду и ценио олакшавајуће околности и то чињеницу да је окривљени млад човек, те што је пред судом признао све битне чињенице које су помогле суду у утврђивању постојања кривичних дела за које су окривљени оглашени кривима, док је као отежавајућу околност ценио чињеницу да је окривљени ЕЕ до сада три пута осуђиван од чега два пута због истоврсних кривичних дела и то 2004. године због кривичног дела из члана 167 став 1 КЗ РС, 2005. године због кривичног дела из члана 169 став 1 КЗ РС и кривичног дела из члана 168 став 1 КЗ РС и 2006. године због кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, па је ценио све наведене околности као и начин извршења кривичних дела за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, те околности под којима су та дела извршена и степен његове кривице, суд окривљеном претходно утврдио за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од четири месеца, за кривично дело разбојништво из члана 206 став 3 у вези става 1 и члана 33 КЗ извршеног у Зрењанину казну затвора у трајању од четири године, за кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности и одржавања јавног реда и мира из члана 23 став 1 Закона о јавном реду и миру казну затвора у трајању од седам месеци и за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од шест месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од пет година у коју му је урачунато и време које проводи у притвору почев од 11.04.2009. године, па до упућивања у установу за издржавање казне, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене пресудом.

Првостепени суд је у односу на окривљеног ББ, као олакшавајућу околност ценио његову младост, односно чињеницу да је окривљени рођен 1990 године и да је у време извршења кривичних дела био млађе пунолетно лице, чињеницу да је окривљени ББ према извештају из казнене евиденције неосуђиван, при чему је ценио и то да је сам окривљени ББ навео да је кривично одговарао због кривичног дела крађе за које му је изречена условна осуда, па је имајући у виду наведене околности као и начин извршења кривичних дела за које је окривљени ББ оглашен кривим, те степен његове кривице, околности под којима су кривична дела извршена, а посебно код извршења кривичног дела тешко убиство чињеницу да је у оштећеног полицајца ПП пуцао изненада без икаквог упозорења у тренутку када је излазио из кола и у тренутку док је оштећени вршио интервенцију према другом лицу ненадајући се оваквом нападу и надајући могућност оштећеном да преузме било коју радњу како би се заштитио или спречио овај напад, па му је извршено кривично дело тешко убиство из члана 141 став 6 КЗ утврдио казну затвора у трајању од двадесет година, а која је максимално дозвољена казна за млађа пунолетна лица, за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од четири месеца, за кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 у вези члана 33 КЗ које је извршено у Новој Пазови казну затвора у трајању од две године, за два кривична дела разбојништва из члана 206 став 3 у вези става 1 и члана 33 КЗ која су извршена

у Пожаревцу и Зрењанину казне затвора у трајању од по три године, за продужено кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ казну затвора у трајању од осам месеци и за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од пет месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од двадесет година у коју ће му се урачунати и време проведено у притвору почев од 11.04.2009. године, па до упућивања у установу за издржавање казне, а најдуже до истека казне изречене првостепеном пресудом.

Такође, правилно је првостепени суд у односу на окривљеног ВВ као олакшавајућу околност ценио чињеницу што је окривљени до сада неосуђиван, а што је утврђено на основу извештаја из казнене евиденције, при чему је као олакшавајућу околност ценио и чињеницу да је окривљени признао извршење кривичних дела која му се стављају на терет, а што је помогло утврђивању чињеничног стања, па је имајући у виду све наведено као и начин и околности под којима су извршена кривична дела суд окривљеном за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од четири месеца, за кривично дело разбојништво из члана 206 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ које је извршено у Зрењанину казну затвора у трајању од три године и за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 казну затвора у трајању од две године, па је окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од четири године у коју му је урачунао и време проведено у притвору од 11.04.2009. године када је лишен слободе, па до 24.12.2010. године када му је притвор укинут.

У односу на окривљеног ГГ правилно је првостепени суд имао у виду и ценио као отежавајућу околност чињеницу да је према извештају из казнене евиденције до сада осуђиван укупно четири пута између осталог и за истоврсна кривична дела и то 2006. године због кривичног дела из члана 23 став 1 Закона о јавном реду и миру, 2007. године због кривичног дела из члана 220 став 1 КЗ РС, 2008. године, због кривичног дела из члана 23 став 1 Закона о јавном реду и миру и поново 2009. године због кривичног дела из члана 23 Закона о јавном реду и миру, па је ценећи начин извршења кривичних дела, те степен кривице окривљеног као и околности под којима су кривична дела извршена суд окривљеном за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ претходно утврдио казну затвора у трајању од четири месеца, за кривично дело разбојништво из члана 206 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 које је извршено у Зрењанину казну затвора у трајању од три године и за кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности и одржавању јавног реда и мира из члана 23 став 1 Закона о јавном реду и миру казну затвора у трајању од седам месеци, па је окривљеног ГГ осудио на јединствену казну затвора у трајању од три године и осам месеци у коју му се урачунава и време проведено у притвору почев од 11.04.2009. године када је лишен слободе, па до упућивања у установу за издржавање казне, а најдуже до истека казне изречене пресудом.

У односу на окривљеног ДД правилно је првостепени суд као олакшавајуће околности ценио чињеницу да је окривљени породичан човек и отац једног малолетног детета, те да је према извештају из казнене евиденције

окривљени до сада три пута осуђиван од чега су две пресуде брисане, па самим тим наведене осуде суд и није ценио као отежавајућу околност, док је у односу на трећу осуду која није брисана, а која се односи на извршење кривичног дела увреда из члана 93 став 2 КЗ имао у виду да се не ради о истоврсном, нити сродном кривичном делу, па ни наведену осуду није ценио као отежавајућу околност, те је ценећи начин извршења кривичних дела за које је окривљени ДД оглашен кривим и степен његове кривице, суд је претходно окривљеном за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од четири месеца и за два кривична дела разбојништва у помагању из члана 206 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 КЗ која су извршена у Пожаревцу и Зрењанину утврдио појединачне казне затвора у трајању од по три године, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од четири године уз урачунавање временаведеног у притвору од 12.04.2009. године када је лишен слободе па до 24.12.2010. године када му је притвор укинут.

Правилно је првостепени суд у односу на окривљеног ЂЂ ценио као олакшавајућу околност чињеницу да је окривљени до сада неосуђиван, а што се утврђује на основу извештаја из КЕ, те чињеницу да је пред судом признао све битне чињенице које су помогле суду у утврђивању постојања кривичних дела, па је ценећи начин извршења кривичних дела као и степен кривице, те околности под којима су дела извршена суд окривљеном претходно утврдио за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од четири месеца, а за кривично дело разбојништво из члана 206 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ које је извршено у Пожаревцу казну затвора у трајању од три године и шест месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од три године и седам месеци, у коју му је урачунао и времеведено у притвору почев од 11.04.2009. године када је лишен слободе, па до 30.07.2010. године када му је притвор укинут.

По налажењу Апелационог суда у Београду овако одмереним како појединачним, тако и јединственим казнама затвора свим окривљенима у потпуности ће се остварити сврха изрицања кривичних санкција и сврха кажњавања прописана чланом 4 и 42 КЗ, па су жалбени наводи оцењени као неосновани имајући у виду јасне разлоге првостепеног суда које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду.

Имајући у виду напред наведено Апелациони суд у Београду је супротне жалбене наводе као и предлоге и то како из жалбе Тужиоца за организовани криминал за строжијим, тако и из жалби окривљених и бранилаца за блажим кажњавањем оценио као неосноване, с обзиром да је првостепени суд правилно утврдио све околности које у смислу члана 54 КЗ утичу да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, о чему су дати јасни и уверљиви разлози у образложењу побијане пресуде, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, па се неосновано у изјављеним жалбама истиче супротно, при чему се у изјављеним жалбама не наводи ни једна околност која није цењена од стране првостепеног суда приликом одмеравања казни окривљенима, а која би била од значаја за доношење другачије одлуке.

Правилно је првостепени суд на основу одредбе члана 206 ЗКП,

окривљеног АА и ББ обавезао да на име имовинско правног захтева власника златарске радње „АА“ из Нове Пазове накнаде штету проузроковану извршењем кривичног дела у наведеној златарској радњи исплате оштећеној ОО износ од 989.980,00 динара, а што је вредност одузетог златног накита, при чему је правилно обавезао окривљене АА и ББ да заједно са окривљенима ДД и ЂЂ на име имовинско правног захтева оштећеног власника златарске радње „ББ“ из Пожаревца плате оштећеном ОО1 износ од 7.451.904,00 динара, а имајући у виду да је током поступка утврђена вредност златног накита одузетог из наведене златаре, док је правилно оштећеног ОО1 на основу одредбе члана 206 ЗКП, за преостали део имовинско правног захтева упутио на парницу, а о чему су у побијаној пресуди дати јасни и аргументовани разлози, које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, док се неосновано изјављеним жалбама истиче супротно.

По оцени Апелационог суда у Београду неосновано се жалбама бранилаца и окривљених побија првостепена пресуда због одлуке о трошковима кривичног поступка, јер је првостепени суд правилном применом одредби члана 193 и 194 ЗКП имајући у виду сложеност и дужину трајања кривичног поступка окривљене обавезао да накнаде трошкове кривичног поступка, и то трошкове који се односе на ангажовање бранилаца по службеној дужности, те трошкове који се односе на налаз и мишљење вештака, а коју одлуку је првостепени суд образложио на страни 65 првостепене пресуде.

Са изнетих разлога, Апелациони суд у Београду на основу одредбе члана 388 Законика о кривичном поступку донео је одлуку као у изреци пресуде.

*Записничар,
Зорица Аврамовић, с.р.*

*Председник већа-судија,
Зоран Савић, с.р.*

*За тачност отправка
Управитељ писарнице
Светлана Антић*